GRANT ARTHUR GOCHIN
10900 Winnetka Avenue
Chatsworth, CA 91311
818-625-6513 ggochin@gmail.com

December 22, 2013

Ms. Laura Žiliajevaite,
Consulate General of Lithuania in New York
420 5th Ave # 304,
New York, NY 10018

Re: Migration Department

Dear Laura,

Attached is the notarized, Apostilled letter from me as to why my Grandfather left Lithuania, and confirming that I do not have Israeli citizenship. Also attached, are letters from my sisters confirming they do not hold Israeli citizenship.

Please forward these to Migration Department. I hope this will conclude the matter.

I understand that Migration Department may require a more expanded explanation of why my Grandfather left, should they, I will provide it. If they do require me to provide an expanded explanation, I will certainly be willing to notarize that, and have it Apostilled, and at that time, I will also publish it, therefore, I hope the attached will conclude this matter without having to take that next step. My expanded response will approximate the attached. Please note that should Migration Department wish even more reasons, I will supply those as well. It is a pity that people like Audra Strigiene have assumed control of the foreign policy messaging for the Republic of Lithuania. I hope the Minister of the Interior, and the Minister of Foreign Affairs are aware of the damage that government workers such as Audra Strigiene have caused to Lithuania.

Please be assured that I will gladly litigate this matter in the Lithuanian Courts and even in Strasbourg should I encounter more lies and deceit from Migration Department.

Yours sincerely,

Grant Gochin.

Mano senelis gimė 1902m. Papilėje. 1915m. jis ir jo šeima buvo brutaliai ištremti į Ukrainą. Kelios užsienio kariuomenės paeiliui vertė jį kautis karuose jam dar esant vaikui. Jau suaugęs, jis grįžo į Lietuvą, kur turėjo kęsti vietinių lietuvių patyčias.

Kai mano senelio tėvai su kitais vaikais mėgino grįžti į Lietuvą, Vidaus reikalų ministerija (VRM) neteisėtai neišdavė jiems leidimo grįžimui ir pasmerkė juos mirčiai iš bado Ukrainoje. Tai buvo tyčinis ir apgalvotas VRM veiksmas, Lietuvos archyvuose yra šio veiksmo įrodymai.

Kai mano prosenelė, ir badą Ukrainoje išgyvenę jos vaikai, grįžo į Lietuvą, lietuviai kaimynai juos sumušė ir apvogė. Jų buvę namai jau buvo apgyvendinti buvusių kaimynų, ir visi ten buvę daiktai pavogti. Suprasdami, kad gyveno tarp priešiškai nusiteikusių lietuvių, kurie norėjo jų mirties, nes buvo žydai, mano seneliai pradėjo galvoti apie išvykimą iš Lietuvos. Taigi, viena iš priežasčių, dėl kurių mano senelis turėjo palikti Lietuvą, buvo baimė dėl savo ir savo šeimos narių gyvybės. 1923m. nepriklausomos Lietuvos valdžia pradėjo deportuoti neregistruotus Lietuvos žydus. Tai dar labiau pablogino mano senelio ir jo šeimos padėtį, visuomenė tapo dar priešiškesnė žydams, politinė situacija juos vertė bėgti iš Lietuvos.

Mano senelis matė, kad jo kaimynai lietuviai troško žydų mirties, todėl norėdamas užtikrinti saugią ateitį savo šeimai jis nusprendė palikti Lietuvą. Kitaip tariant, Lietuvą jis paliko norėdamas likti gyvas. Tai buvo išskirtinės politinės ir istorinės aplinkybės, kurių verčiamas, jis turėjo bėgti iš Lietuvos. Istorija parodė, kad mano senelis buvo teisus, nes Lietuvoje likę jo giminaičiai buvo iššudyti lietuvių (o ne nacių). Lietuvis, kuris pasirašė įsakymą sugrūsti mano senelio giminaičius i getą, buvo Noreika - žmogus, kurį dabartinė Lietuvą laiko didvyriu. Taigi, mano senelis buvo priverstas palikti Lietuvą dėl etninės neapykantos. Tai buvo istorinės ir politinės aplinkybės, kurios tęsiasi iki šių dienų. Mano senelis taip pat atsižvelgė kaip su jo mama ir broliais bei seserimis pasielgė VRM, ir padarė išvadą, kad žydai Lietuvoje buvo nekenčiami. Istorija vėlgi parodė, kad jis buvo teisus.

Įdomu pažymėti, kad Vidaus reikalų ministerija, kuri nulėmė mano senelio brolių ir seserų mirtis, yra ta pati ministerija, kuri sukurpė melagingus įrodymus, meginusius paneigti faktą, kad mano senelis tikrai buvo mano senelis, arba, kad egzistavo kažkoks nematomas žmogus, kuris turėjo tokį patį vardą ir pavardę kaip mano senelis. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas tuos sukurptus "įrodymus" pavadino absurdiškais. Tai buvo ta pati Vidaus reikalų ministerija, kuri sukurpė neegzistuojančius įstatymus, ir jais vadovaudamasi, reikalavo mano senelio gimimo liudijimo, nors puikiai žinojo, kad jis buvo sunaikintas Pirmojo pasaulinio karo metu. VRM naudojo ta pačią taktiką pasmerkdama mirčiai mano senelio tėvą ir jo brolius bei seseris. Tai buvo ta pati Vidaus reikalų ministerija, kuri skirsto bylas pagal tai, ar jos yra apie žydų tautybės žmones, ar ne, ir iš žydų tautybės žmonių reikalauja paaiškinimų ar jie yra Izraelio piliečiai - tai vėlgi yra kažkas tokio, ko Lietuvos įstatymai nenumato. Migracijos departamento darbuotojai patys sukurpia neegzistuojančius įstatymus.

Mano senelis numatė, kad Lietuvos valdžia bus nusiteikusi prieš žydus ir juos diskriminuos, kad ji atmes pasaulinės reikšmės humanistų liudijimus teisme, nes tie žmonės yra žydai. Jis numatė, kad nesąžiningos ministerijos neigs faktą, kad jis tarnavo Lietuvos kariuomenėje, ir kad atmes Lietuvos istorijos profesorių liudijimus, nes jos nenorės, kad tie žydai įgytų teisę į Lietuvos

pilietybę. Aš tikiuosi, kad šis trumpas tekstas jums suteiks įsivaizdavimą, kokios buvo tos istorinės ir politinės aplinkybės, privertusios mano senelį bėgti iš Lietuvos.